

Lencsés Károly

Halj meg utoljára

(Remény)

*Keresztgerendára lógatta fel magát.
Mehalt a remény. Nem vágom le,
hátha úgy is él? Mehalt. Isten
keze sem kell, hogy siessen. A remény nem keltheti fel
önmagát.
Nézem. Könnyű pehely. Kileng a huzatban.
Mért épp egy tanya. Elbújt, akár az agonizáló kutya.
Lement a kert végébe, egyszer rám nézett.
Láttam a szemében a reményt. Akkor még élt.
Hiánya ki sem mondható. Mintha segítséget
sóhajtott volna. De mit? Mit tehetnék én?
A mondás szerint a Remény hal meg utoljára!*

Holnap

*mindig azt hiszed majd holnap.
mi a franc az a Holnap?
agyba ragadt ostoba dallam.
mindig ismétlődik a semmi.
Holnap semmi se lesz se jobb se más.
a holnapok ugyanolyanok, mint egy
pár sportzokni, amit jól párosítottak össze.
mosás után.
a Holnap az csak Holnap.
olyan, mint a Ma csak másként hívjuk tévesen.
és a mondás is hamis, mert amit megtehetek ma
azt megtehetem holnap is.
mindig azt hiszed, ha úgy gondolsz rá
mint lehetőségre valami változni fog.
pedig csak azt bizonygatod, hogy egy
szentimentális gyáva alak vagy.
azt hogy öregszel és már nem mered*

*felvállalni Bukowskit. nem állhatod
a piát meg a cigit meg az egészet, amit képvisel.
apád is szerette a cigit és a piát és ezért
néha úgy beszélt, mint Bukowski.
vajon Ő is megütött volna, hogy a
konyhaasztal sarka felhasítja a szemöldököd?
gondolj rá úgy, ahogy akarsz.
nevezd el, ahogy szeretnéd, a Holnap
attól még semmin se fog változtatni.
a Holnap Ma hacsak... egyszer
legyen bátorságod egy szürke és egy piros
zoknit összepárosítani*

Fák, olajfestmény, 2013, Zabola, Románia